Mapes de Patrimoni Cultural

Diputació Barcelona

Barraca codi 11425 - BV230

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Escletxa de la Mata - Can Montané
Emplaçament	Al costat del camí de Vallirana al Mas de les Fonts, al final de la urb. La Solana III
Alçada:	329m

Coordenades:

Latitud:	41.36775
Longitud:	1.92564
UTM Est (X):	410148
UTM Nord (Y):	4580139

Classificació

Número de fitxa	08295-226
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enderroc important (coberta, accés, estructura).
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00600009
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria adossada al marge i orientada a l'est. La seva planta és circular i presenta un elevat grau d'enderroc, tot i que no ha estat restaurada. La barraca està força soterrada. Cal acabar d'excavar per delimitar l'interior i refer el brancal de la porta, i al mateix temps netejar tot l'exterior.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisis que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Http://wikipedra.catpaisatge.net/ (Consulta: 08-09-2016).